

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5977

гр. София, 13.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
закрито заседание на 13.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

като разгледа дело номер **12160** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На 08.12.2025 г. е постъпила молба от процесуалния представител на Директор на Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР, [населено място], [улица], ответник в производството, с искане за издаване на заверен препис от влязлото в сила решение по настоящото дело.

На дата 09.12.2025 г. съдът се е произнесъл с положителна резолюция за издаване на исканите от страната документи, но след внасяне на регламентирани държавни такси съгласно Тарифа № 1 към Закона за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието и Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

С нова молба от 12.02.2026 г. пълномощникът на страната претендира освобождаване от заплащане на указаните такси, която съдът квалифицира като искане за отмяна на разпореждането му в частта, в която е разпоредено внасяне на държавна такса за издаване на заверен препис от решението по делото. В новата молба изрично е направено искане за издаване на изпълнителен лист. По отношение на това искане е приложен документ за платена държавна такса. В молбата се излагат се съображения, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 84, т. 1 от ГПК. Посочват се аргументи, че според мотивите на Решение № 3 от 08.07.2008 г. по конституционно дело № 3 от 2008 г. на КС, законодателната преценка за освобождаване от заплащане на държавни такси се определя от характера на самото право. Предмет на делото е оспорване на законосъобразността на заповед за отказ за снемане на полицейска регистрация на основание чл. 68 от ЗМВР. Тези дела не попадат в изключенията от разпоредбата на чл. 84, т. 1 от ГПК.

Административен съд – София-град, Първо отделение, 45-ти състав, като се запозна с молбата и изложените в нея съображения приема следното:

Актът на съда, с който се разпорежда внасяне на държавна такса може да бъде изменен или отменен от съда, който го е постановил, предвид разпоредбата на чл. 253 ГПК, приложима на основание чл. 144 АПК. Следователно молбата е допустима.

Разгледана по същество съдът счита, че същата е основателна относно твърдението за

недължимост на държавна такса за издаване на заверен препис от решението по делото.

В чл. 84 от ГПК, приложим в административното производство на основание чл. 144 от АПК, са посочени особените случаи на освобождаване от държавна такса. Съгласно т. 1 от цитираната разпоредба освободени са държавата и държавните учреждения, освен по искове за частни държавни вземания и права върху вещи - частна държавна собственост. Съдържанието на законовата регламентация сочи, че от значение за освобождаване от заплащане на държавни такси се явява характерът на правото, чиято защита се търси, а не преимуществено публичното качество на правния субект и осъществяваната от него дейност (виж в тази връзка мотивите към т. 10 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК, където е посочено, че освобождаването от държавна такса в хипотезата на чл. 84, т. 1 ГПК се определя не от субективния обхват на нормата, а е поставено изцяло в зависимост от характера на правото, чиято защита се реализира в исковия процес).

В случая предмет на приключилото съдебно производство е оспорване на законосъобразността на заповед за отказ за снемане на полицейска регистрация на основание чл. 68 от ЗМВР. Следователно и по аргумент от чл. 162, ал. 2, т. 4 от ДОПК не се касае за частно държавно вземане и права върху вещи - частна държавна собственост, в която хипотеза е дължимата държавна такса в съдебното производство. След като основното производство не попада в изключенията по чл. 84, т. 1 ГПК трябва да се приеме, че ответникът, Директор на Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР, [населено място], не дължи и таксата по т. 19, б. "в" (изм. - ДВ, бр. 22 от 2008 г., предишна б. „б“, бр. 20 от 2022 г.) от Тарифа № 1 към Закона за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието - за издаване на препис от крайния акт по делото.

Предвид изложеното разпореденото на 09.12.2025 г. от съда внасяне на държавна такса за издаване на заверен препис от посоченото в молбата на страната решение трябва да бъде отменено.

Що се отнася до останалата част от молбата за издаване на изпълнителен лист, то същата трябва да бъде уважена. В този случай приложение намира не прогласеният в чл. 84, т. 1 от ГПК принцип за недължимост, а заложеното в същия законов текст изключение от принципа, доколкото се касае за частно вземане. Приложен е документ за платена държавна такса в размер на 2. 56 евро.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 253 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК и чл. 406 от ГПК Административен съд – София-град, Първо отделение, 45-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ разпореденото, постановено по настоящото дело в закрито заседание на 09.12.2025 г., с което е разпоредено внасяне на държавна такса за издаване на заверен препис от решението по делото.

ДА СЕ ИЗДАДЕ заверен препис от решението, посочено в молбата на Директор на Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР, без заплащане на държавна такса за преписа.

ДА СЕ ИЗДАДЕ ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ЛИСТ в полза на Директор на Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР.

Определението, в частта за издаване на изпълнителен лист, съгласно разпоредбата на чл. 407, ал. 1 от ГПК, може да се обжалва пред Върховния административен съд с частна жалба в двуседмичен срок, който за молителя тече от съобщаването, а за ответника – от връчване на поканата за доброволно изпълнение.

Препис от разпореденото да се връчи на молителя.

